

sættelse af en ny Lærer, men det forekommer mig, at naar Realdisciple kom til at betale Undervisningspenge som ved private Realskoler, skulde Elevantallet ikke være særlig stort for at indbringe 1,200 Kr., der kunde sættes som Løn for den ny Lærer. Oprettes der ikke Realskoler ved Seminarierne af Staten, er det sandsynligt, at saadanne ville forfølges oprettede privat, og der bliver derved Fristelse for Seminariets Lærere, der ikke ere synderlig godt lønede, til at søge en Bifortjeneste ved at forberede til Præliminærexamen, hvorved deres Interesser beles, og Dyften og Kraften til den egentlige Seminariegjerning svækkes.

Ved Siden af disse gennemgribende Forandringer i Henseende til Lærernes Uddannelse, som Antagelsen af Examenkommissionens principale Forslag vilde medføre, ere Bestemmelserne om Fordringerne til Examenpræsentationerne, Forandringerne med Hensyn til Karakterernes Vægt, Beregningen af og Benvæbnelsen paa Hovedkaraktererne, Gymnastik for Lærerinderne m. m. for mig af underordnet Betydning. De tiltale mig gennemgaaende og jeg tiltræder dem med Glæde paa en eneste nær. Det er den Bestemmelse, at Musik- og Sangkarakteren kun skal regnes enkelt. Den burde, efter min Mening, tælle dobbelt, eller rettere, der burde gives 1 Karakter for Sang og 1 for Musik, ligesom i Tiden fra 1857 til 1868. Sangen spiller en betydelig Rolle i al Undervisning og Opdragelse og ikke mindst i Almuens, idet den er et betydningsfuldt Opdragelsesmiddel, saabel i intellektuel som i æsthetisk og moralsk Henseende, men for at Seminaristen kan faae tilbørlig Interesse for den og Dhytighed til at undervise deri, er det aldeles utilstrækkeligt, at han lærer at synge enstemmig. Skal der paa Seminariet opnaas noget Tilfredsstillende, maa der offres megen Tid derpaa, og det Samme er Tilfældet for Musikkens Vedkommende. Det er derfor ganske i Overensstemmelse baade med Fagets Betydning for Skolen og med den Tid, der maa anvendes dertil paa Seminariet, at Karakteren derfor tæller dobbelt. Dertil kommer, at negligeres Faget paa Uddannelsesanstalten, hvor faar man saa dygtige Kirkesangere fra? Orgelspi er der for Tiden ikke Mange, der opnaa Færdighed i, og ved en Omordning, som den her er Tale om, vil der endnu blive færre. Til Gjengjæld anser jeg det for nødvendigt, at Mathematikkarakteren regnes dobbelt, og naar denne regnes enkelt, vil Antallet af 30 Enkeltkarakterer blive bibeholdt.

Hvad Examenkommissionen udtaler om Indførelsen af en Lærer- og Lærerindeexamen af lavere Grad saabelsom om Tillægsprøver til den almindelige Examen, billiger jeg, men mener, at den Sag ligger noget fjernere.

Min Mening vil jeg da kortelig udtrykke saaledes: Af Hensyn til Skolens Tarv er der ingen Grund til en saa gennemgribende Forandring med Hensyn til Seminariernes Indretning og Maal, som den under Punkt 1 foreslaaede, en Forbedring som den i det subsidiaire Forslag antydede vilde være tilstrækkelig og meget tiltalende. Af Hensyn til de forhaandenværende Forhold og den almindelige Anstuelse derimod holder jeg det for bedst og mest praktisk, at Kommissionens Hovedforslag antages, men da ogsaa efter dets hele Omfang og navnlig ikke med Forbigaaelse af Punkt 2. Dog kunde jeg ønske en Realskole med to Klasser sat i Forbindelse med Seminarierne, og saaledes paa en Maade et fireaarigt Seminariekursus.

Kanum, 15de Januar 1887.

Underdanigst

J. C. Sørensen.